

den Sigtede friſindes, eller Sagen iøvrigt endes uden at have ført til hans Domfældelse, blive i offentlige Straffelager Omkostningerne at bære af det Offentlige, undtagen for ſaa vidt de i det Hele eller for en Del ere foraaſagede ved tilregneligt, retsſtridigt Forhold fra den Sigtedes Side. Det er en Sætning eller en Regel, ſom vil medføre en meget betydelig Forandring i de beſtaaende Regler, idet efter diſſe paalægges Sagens Omkostninger Vedkommende, ſelv om han friſindes, naar det dog findes, at det Offentlige havde havt tilſtrækkelig Grund til at anlægge Sag, naar det alſaa med andre Ord maa antages, at det Offentlige ikke har misbrugt men kun brugt ſin Aktionsmyndighed i Overensſtemmelse med dens Henſigt, og derfor er det jo ganſke hyppigt, ja man kan gjerne ſige overveiende det Almindelige, at Perſoner, naaget de friſindes, dog paalægges Sagens Omkostninger. Heri gjør denne Paragraf en Forandring, og det er alſaa en Forandring, der vil viſe meget vidtgaaende Virkninger i Domstolenes daglige Liv og Virkſomhed, og en Forandring, der, ſom jeg nys bemærkede, heller ikke vil blive uden Følger for de Kaſſer, ſom de her omhandlede Udgifter ellers udrødes af. Men jeg vil bemærke til denne Paragraf, at den Regel, ſom den indeholder, finder jeg i ſig ſelv rigtig, og jeg ſkal blot oplyſe, at det er den ſamme Regel ſom den, der var opſtillet i det Udkast til en Retsreform, jeg har til- ladt mig at forelægge Rigsdagen for en Del Aar ſiden. Der var denne Regel opſtillet, og den var, ſom det vil ſes af hvem, der har Lyſt til at gjøre ſig nærmere bekendt hermed, motiveret i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforſlaget, derved, at den Regel, vi hidtil have ſeet i dette Forhold, maatte ſiges at være ganſke uholdbar og i Strid med Retsfærdighedens Grundsætninger og ikke havende noget Sideſtykke andet Steds længer. Derfor har jeg ikke kunnet modſætte mig dette Forſlag i det andet Thing. Det ligger jo klart for Dagen, at naar jeg ſelv har foreſlaaet Rigsdagen en lignende Regel og foreſlaaet den i Henhold til en ſaadan Motivering, ſom den, der findes til Forſlaget, ſaa vil jeg ikke kunne modſætte mig en ſaadan Regel ſom den, § 8 gaar ud paa. — Det vil jo ikke undgaa Nogens Opmærksomhed, at naar der her ſtaar, at Omkostningerne ſhulde bæres af det Offentlige, undtagen for ſaa vidt de i det Hele eller for en Del ere foraaſagede ved tilregneligt, retsſtridigt Forhold fra den Sigtedes Side, ſaa er det ikke det Samme, ſom naar man nu ſiger, at

han ſkal bære Omkostningerne, naar det maa antages, at han ved ſit eget Forhold har givet Anledning til Sagen. Det er ikke det Samme. Saaledes ſom Reglen er formuleret her, maa den antages at medføre, at han ſin ſkal bære Omkostningerne, naar de ere foraaſagede ved et tilregneligt, retsſtridigt Forhold fra hans Side, alſaa et Forhold fra hans Side, ſom er retsſtridigt og dernæſt tilregneligt, ſom han maatte kunne indſe kunde medføre Udgifter for det Offentlige. Herved tænkes nærmest paa Tilfælde, ſom at en Perſon, der er arreſteret, undviger, han maa bære Omkostningerne, ſom ere forbundne med at indſtage ham igjen, eller man ſ. Ex. tænker ſig det Tilfælde, at en Perſon gif ind paa, for at frelſe en anden, at udgive ſig for ſkyldig, ſkjøndt han ikke er det. I ſaadanne Tilfælde maa de Vedkommende ſiges at være forpligtede til at erſtatte det Offentlige de Omkostninger, Sagen medfører. — Hvad de øvrige Beſtemmelſer i Lovforſlaget angaar, vil det erindres, at jeg i ſin Tid i Almindelighed udtalte, at jeg ikke var uden Betænkelighed ved at gaa ind paa hele dette Princip; men Landſtinget har jo vedtaget Lovforſlaget og er efter min Mening derved gaaet ind paa Principet, har accepteret det, og naar det ſtaar faſt, forekommer det mig ikke, at de Omredaktioner, der ere foretagne i de første Paragrafer af Lovforſlaget i det andet Thing, ere af den Beſtaffenhed, at de bør være til Hindrer for Lovforſlagets Vedtagelse. Jeg har ſom ſagt fra første Færd af ikke været og er endnu ikke uden Betænkelighed ved overhovedet at gaa ind paa dette Princip. Men naar jeg ſkal gaa ud fra, ſom jeg formener, at jeg baade kan og ſkal, at Landſtinget har vedſendt ſig Principet ved den tidligere Vedtagelse af dette Forſlag, er der efter min Formening ikke i de omtalte Paragrafer foregaaet nogen ſaadan Forandring i det andet Thing, at det ſhulde kunne foranledige, at der fra dette Things Side ſhulde indtages en anden Stilling.

Spøſt: Jeg vil gjerne motivere, hvorfor jeg ikke ſer mig i Stand til at ſtemme for Lovforſlaget, ſom det er kommet tilbage. Ganſke viſt ſtal jeg henholde mig til den høitærede Juſtizministers ſidſte Udtaleſe om, at Landſtinget i Principet er gaaet ind paa at give Erſtattung for uforſtylbt Baretægtsarrest, og det kan jeg ogſaa give min Stemme til. Men der er een Forandring, hvormed Lovforſlaget er kommet herop, og det er den, at nu ſkal Regreſjøgſmaalet være beneficeret for begge Parter, ſaa at det alſaa ikke koſter Vedkommende det Allermindſte at anlægge